

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БІОРЕСУРСІВ І
ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ФАКУЛЬТЕТ ТВАРИННИЦТВА ТА ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ

**«СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ У
ТВАРИННИЦТВІ ТА РИБНИЦТВІ:
НАВКОЛИШНЄ СЕРЕДОВИЩЕ –
ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ –
ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ»**

25 квітня 2024 року

КИЇВ – 2024

Задорожній М. В., Бех В. В., ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИРОЩУВАННЯ АФРИКАНСЬКОГО СОМА (C. GARIEPINUS) ЗА ТЕМПЕРАТУРНОГО РЕЖИМУ ВОДОЙМ ПРИТАМАННОГО ПОЛІССЮ УКРАЇНИ	44
Зінов'єва Н. М., Гончаренко І. В., ЇЗДА ВЕРХИ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕТОД ТЕРАПІЇ ДЛЯ ДІТЕЙ З АУТИЗМОМ: ПЕРСПЕКТИВА ІНТЕГРАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ	46
Іванова В. В., Войналович М. В., ЗАПОБІГАННЯ ОТРУЄННЮ БДЖІЛ ЗА ДОПОМОГОЮ СИСТЕМИ МОНИТОРИНГУ «ГРАНД ЕКСПЕРТ»	48
Клок Н. В., Прокопенко Н. П., СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЧНІ РІШЕННЯ У ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЦТВА М'ЯСА КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ.....	50
Кондратовець Д. В., Хижняк М. І., ПЛАНКТОННІ УГРУПОВАННЯ ВОДНИХ ЕКОСИСТЕМ.....	52
Корбич Н. М., ВПЛИВ ЖИВОЇ МАСИ НА ПОКАЗНИКИ ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ БАРАНЦІВ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ.....	54
Корецький В. Д., Бех В. В., ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧОВОЇ ВИБІРКОВОСТІ ЧЕРВОНИХ КАЛІФОРНІЙСЬКИХ РАКІВ (PROSAMBARUS CLARKII) ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ РАЦІОНУ	55
Корзаченко О. Ю., Костенко С. О., ПОЛІДАКТИЛІЯ У СОБАК І КІШОК	56
Корнєв С. А., Гончаренко І. В., СІДЛАННЯ КОНЕЙ ТА ВЕРХОВА ЇЗДА ПРИ ІПОТЕРАПІЇ.....	59
Коробко С. О., Рудик–Леуська Н. Я., ВПЛИВ ТЕМПЕРАТУРИ ВОДИ НА ГІДРОБІОНТІВ	61
Костенко С. О., ПОЛІМОРФІЗМ КАРІОТИПІВ AMPHIPODA.....	62
Крапівка А.В., Повозніков М. Г., ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МІКРОЕЛЕМЕНТІВ В ТРОФІЧНОМУ ЛАНЦЮГУ БДЖІЛ.....	64
Крижановській А.О., Войналович М.В., ВПЛИВ СПОСОБУ ФОРМУВАННЯ СІМ'Ї-ВИХОВАТЕЛЬКИ НА ЯКІСТЬ БДЖОЛИНИХ МАТОК	66
Крук О. П., Угнівенко А. М., КОНФОРМАЦІЯ ТУШ ПОМІСНИХ БУГАЙЦІВ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ЯКІСНИМИ ОЗНАКАМИ ЯЛОВИЧИНИ.....	68
Купінець Н.Д., Костенко С. О., ВАЖЛИВІСТЬ ГЕНЕТИЧНОГО МАРКУВАННЯ ПЛЕМІННОГО ПОГОЛОВ'Я В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	70
Кушнір В.Д., Костенко С. О., БІЛИЙ ТИГР ЯК МОДЕЛЬ ПОШИРЕННЯ МОНОГЕННОЇ ОЗНАКИ ТА ІНБРЕДНОЇ ДЕПРЕСІЇ	72
Лінський В.І., Митяй І.С., СУЧАСНИЙ ГІДРОЕКОЛОГІЧНИЙ СТАН ОЧЕРЕТЯНСЬКОГО ВОДОСХОВИЩА РІЧКИ ПОТІК	73

Корбич Н. М., – к. с.-г. н., доцент кафедри технологій виробництва та переробки с.-г. продукції імені академіка В. Г. Пелиха, Херсонський державний аграрно-економічний університет, Херсон

ВПЛИВ ЖИВОЇ МАСИ НА ПОКАЗНИКИ ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ БРАНЦІВ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Вишукана краса і гігієнічна бездоганність виробів з вовни, каракулю, хутра і шкіри овець, неперевершені смакові, ароматичні і дієтичні якості відмінної баранини і сиру з овечого молока, естетична гармонійність поведінки, зовнішніх форм і розміру тварин, широка різноманітність продуктивних можливостей і адаптивних здатностей овець зробили вівчарство невід'ємною частиною світового матеріального виробництва [1,2].

Метою роботи є виявлення особливостей показників вовнової продуктивності баранців таврійського типу асканійської тонкорунної породи з урахуванням їх живої маси та використанням одержаних даних при селекційно-племінній роботі з тваринами у господарстві.

Оцінка показників вовнової продуктивності баранців таврійського типу асканійської тонкорунної породи проведено на основі даних бонітування дослідного господарства «Асканія-Нова».

В основу аналізу показників продуктивності враховано розподіл груп за живою масою. Встановлено, що баранці третьої аналізованої групи мали в середньому живу масу 73,0 кг. Їх перевага над баранцями першої групи, з найнижчими показниками живої маси, склала 10,8 кг, що становить 14,8 %. Дещо нижчі показники переваги за живою масою відмічено між баранцями другої та третьої груп, яка в середньому склала 5,0 кг, або 6,8 %.

Вовна є основним видом продукції для тонкорунних овець. Оцінка вовнової продуктивності проводиться за кількісними та якісними властивостями. Одним із завдань роботи є аналіз показників настригу немитої вовни баранців з різною живою масою.

Встановлено, що вищі показники настригу немитої вовни відмічено у баранців третьої аналізованої групи, з найвищою живою масою, який відповідно склав 7,3 кг. Їх перевага над баранцями першої аналізованої групи склала 0,9 кг, що становить 12,3 %. Різниця за настригом немитої вовни між баранцями другої та третьої групи була значно нижчою та склала 0,2 кг, що становить 2,7 %.

Аналіз коефіцієнта мінливості показав, що настриг немитої вовни відноситься до високо мінливої ознаки та характеризує загальний вихід продукції. Тобто, дана ознака має складну генетичну природу і формується під впливом багатьох середовищних та генетичних факторів.

Вихід митого волокна в баранців мав оптимальне значення для овець таврійського типу асканійської тонкорунної породи та коливався в межах 50,0-54,8 %. Аналіз виходу митого волокна в розрізі кожної групи показав, що вищі показники спостерігалися в баранців з більшою живою масою (III група) та який в середньому по групі склав 54,8 %. Між аналізованими групами баранців значної різниці не виявлено. Так, перевага останніх склала 4,8 % порівняно з баранцями першої групи та 2,3 % порівняно з баранцями другої аналізованої групи.

Згідно літературних даних настриг митої вовни має високий позитивний кореляційний зв'язок з живою масою овець. Дане твердження підтверджено і одержаними результатами. Тобто, у баранчиків з більшою живою масою (III група) відмічено і вищі настриги митої вовни, які відповідно склали 4,0 кг. Різниця за настригом митої вовни між баранчиками першої та третьої групи становила 0,8 кг, або 20,0 % з перевагою останніх. Перевага баранчиків третьої групи над другою була значно меншою лише 0,3 кг, що становить 7,5 %.

Таким чином, можна стверджувати, що жива маса має позитивну кореляцію з показниками вовнової продуктивності, що потрібно враховувати, під час селекційно-племінної роботи з вівцями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ібатуллін, І. І. Стан і шляхи підвищення експортного потенціалу галузі вівчарства. *Економіка АПК*. 2014. № 3. С. 13–23.
2. Жарук, Л. Становлення ринку продукції вівчарства в Україні. *Тваринництво України*. 2012. № 8. С. 16–19.

Корецький В. Д., аспірант Національний університет біоресурсів і природокористування України, Київ

Бех В. В., д. с.-г. н., проф., зав. каф. Аквакультури Національний університет біоресурсів і природокористування України, Київ

ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧОВОЇ ВИБІРКОВОСТІ ЧЕРВОНИХ КАЛІФОРНІЙСЬКИХ РАКІВ (*PROCAMBARUS CLARKII*) ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ РАЦІОНУ

Червоний каліфорнійський рак (*Procambarus clarkii*) є одним з найпоширеніших видів раків у світовій аквакультурі, має темно-червоне забарвлення і характерні шипи на передніх кінцівках і панцирі [1]. Відомий своїми високими адаптативними можливостями, високою плодючістю, швидко росте і здатний в короткий термін досягати ваги понад 50 г та розмірів 5,5–15 см у довжину[2]. Витримують несприятливі для інших раків умови середовища такі як забрудніть води, невисокий вміст кисню[3]. Природний ареал *P. clarkii* простягається від північної Мексики до південного Іллінойсу [1] [4]. Він також був завезений, іноді навмисно, за межі свого природного ареалу в країни Азії, Африки, Європи та інших регіонів Америки. [1] [5] Більшість продукції раків вирощується на батьківщині, в США, штат Луїзіана для місцевого ринку [6] [7].

Ці раки абсолютно всеїдні і в природному середовищі харчуються макрофітами, безхребетними, рибою детритом і тд. Проте, є свої особливості і пов'язані вони з фізіологічними потребами раків різного віку. Згідно з дослідженнями американських вчених дорослі каліфорнійські раки в природному ареалі частіше харчувалися рослинними кормовими об'єктами і детритом, тоді як молодь – тваринними (черви, молюски, риби, личинки) [8]. Дослідження раціонів годівлі приведені в таблиці 1.1.

Кормовий об'єкт	Молодь <i>Procambarus clarkii</i>	Дорослі <i>Procambarus clarkii</i>
Тваринні кормові ресурси	44%	20%
Детрит	29 %	41%
Рослинні кормові ресурси	27%	39%

Таблиця 1.1. Раціон раків *Procambarus clarkii* в природньому ареалі [8].

Як бачимо, з цих даних молодь не можна класифікувати як детритофагів або травоїдних, адже їх швидкий темп росту напряму пов'язаний зі споживанням тваринних білків. Дорослі ж особини всупереч стереотипам, що раки падальщики, віддають перевагу рослинним кормам і детриту.

При вирощуванні раків в аквакультурі витрати на корми займають дуже велику частку в собівартості продукції (50% і більше) і цей аспект варто оптимізувати. Зазвичай при штучному вирощуванні раків використовуються тонущі рибні комбікорми, зазвичай Європейського виробництва, ціни на них відповідні.

Також великих економічних втрат завдає канібалізм на ранніх етапах розвитку, який може бути спричинений недостатній кількістю тваринних компонентів у сучасних комбіормах.